

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. V. R.**, zast. JUDr. Ing. Janem Kopřivou, Ph.D., advokátem se sídlem Zahradnická 223/6, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2012, č. j. MV-24079-4/SO-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 A 20/2012 - 41, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 1. 2011, č. j. OAM-28278-13/MC-2010, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 20. 2. 2012, č. j. MV-24079-4/SO-2011.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (jako správního orgánu I. stupně), ze dne 18. 1. 2011, č. j. OAM-28278-13/MC-2010, jímž mu bylo podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Součástí kasační stížnosti byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který stěžovatel opřel o skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu by pro něj i jeho manželku a děti znamenaly velkou újmu. Návrh odůvodnil svou rodinnou a soukromou situací a dosavadním spořádaným životem. Stěžovatel má na území České republiky velmi silné a stabilní rodinné zázemí, žije s manželkou a dvěma nezletilými syny narozenými v letech 2006 a 2012 (což doložil přiloženými rodnými listy obou synů), kteří jsou na něm silně citově závislí a jeho nepřítomnost v rodině by nesli velice špatně. Důvodem pro zrušení trvalého pobytu stěžovatele jsou dle jeho tvrzení dva trestné činy, které spáchal na území České republiky a za něž byl již pravomocně odsouzen. Jednalo se o trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a trestný čin vydírání dle § 235

odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona. Za trestný čin vydírání byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 4 let, přičemž byl z výkonu trestu dne 18. 12. 2009 podmíněně propuštěn. Od propuštění z výkonu trestu vede, dle svého názoru, řádný život.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nikterak nevyjádřila.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[6] V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil (viz bod [2]). Nejvyšší správní soud nemá k dispozici správní spis ani vyjádření žalované, která přestože je s celou situací jistě dobře obeznámena z průběhu předcházejících řízení, svého práva vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyužila. Zdejší soud proto při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel z toho, že obavám stěžovatele z nepřiměřeného zásahu do práva na respektování rodinného a soukromého života, které je ústavně zaručeným právem, nelze upřít reálný základ.

[7] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně není nereálné, že do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění z nejrůznějších důvodů dojde, a skutečnost, že stěžovateli nehrozí vyhoštění bezprostředně, nemůže být dle názoru soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v České republice na určitou dobu.

pokračování

[8] Zdejší soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud dále, shodně jako například v usnesení ze dne 12. 12. 2013, č. j. 6 As 147/2013 – 24, konstatoval, že neshledal důvod pro poměrování újmy, hrozící stěžovateli v důsledku hrozícího výkonu rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť takových osob tu ani není (a žalovaná nic takového netvrdila).

[10] Rovněž zdejší soud neshledal, že by v daném případě bylo přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu s veřejným zájmem, přičemž je nutno konstatovat, že žalovaná ani žádný rozpor s veřejným zájmem netvrdila. Z těchto důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

[11] Následně bylo třeba vyrovnat se s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku vůbec mohlo oddálit nepříznivé účinky napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikovaném pod č. 786/2006 Sb. NSS dospěl k závěru, že *„odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“*. Dále pak pokračoval: *„Za této situace pak nutným důsledkem uvedeného závěru je i nezbytnost vymezit v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku rozsah tohoto odkladného účinku, tj. zda se vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu či jeho část nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.“*

[12] Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným rozhodnutím vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 1. 2011, č. j. OAM-28278-13/MC-2010, ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 20. 2. 2012, č. j. MV-24079-4/SO-2011. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu nebylo důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

[13] Nad rámec uvedeného kasační soud dodává, že věcně se v posuzovaném případě jedná o zrušení povolení k trvalému pobytu. Z povahy takového rozhodnutí vyplývá, že nemůže být vykonáno, respektive nemůže být po stěžovateli požadováno splnění uložené povinnosti. Slovy zákona však soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon *nebo jiné právní následky* znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tedy považuje za přípustné přiznat posuzované kasační stížnosti odkladný účinek i za situace, kdy sice není stěžovateli napadeným rozhodnutím správního orgánu uložena žádná povinnost, ale přesto může toto

rozhodnutí způsobit právní následky, které vzhledem ke stěžovatelově situaci pro něj mohou znamenat újmu, jak bylo rozebráno shora v bodu [7].

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu